

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 1. Gratiam sufficientem, quæ in statu naturæ lapsæ homini datur, talem esse, vt illi resistere possit, & de facto aliquando resistat, probatur ex varijs scriptura locis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

§. I.

Gratiam sufficientem, qua in statu natura lapsa homini datur, talem esse ut illi resistere possit, & de facto aliquando resistat, probatur ex varijs scriptura locis.

Innumera sunt ferme scriptura testimonia, quæ ad id probandum faciunt: nos hic aliquot tantum illustriora seligemus.

Primum petitur ex Is. c. 5. vbi Deus de Iudæis conquerens sic loquitur, *Quid est quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci ei? an quod expectavi ut faceret uvas, & fecit labruscæ? Quo loco parabolicè referuntur multa gratiæ auxilia Iudæis à Deo collata, ut bonorum operum fructus producerent: est autem evidens, gratias illas effectum suum non habuisse, proindeque Iudæos illis assentiri noluisse. Neque dicas, solius externæ gratiæ ibi fieri mentionem, puta legis Mosaycæ, &c. cum enim externa illa adiumenta sola non sufficiant ad benè operandum sine gratia interiori, si hanc Deus ipsis non contulisset, quorsum diceret, se expectasse ut opera bona facerent, eam ad id facultatem sufficientem non haberent?*

Secundum petitur ex cap. 1. Prou. *Vocavi, & tenuisti: extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret. Despexisti omne consultum meum, & increpationes meas neglexisti.* Quibus verbis manifestè conqueritur Deus, internas gratias vocantes & excitantes fuisse neglectas ac despectas.

Tertium ex cap. 11. S. Matth. vbi Christus Dominus sic loquitur, *Va tibi Corozain, va tibi Bethsaida; quia, si in Tyro & Sidone factæ essent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere penitentiam egissent: quibus verbis aperte significatur, datam fuisse gratiam harum ciuitatum incolis, per quam conuerti potuerunt, & tamen noluerunt. Neque dicas, Christum Dominum hic solum lo-*
qui

qui de miraculis & signis exterioribus, quia Pelagianum esset dicere, quod Tyri & Sidonij solis exterioribus signis & miraculis sine interioris gratiæ auxilio conuerti potuissent; ergo de his solis Christus Dominus ibi non loquitur, sed simul de internis gratiæ auxilijs, quæ cum alijs exterioribus miraculorum adiumentis collata Iudæis fuerant, quæque ipsi ex voluntatis suæ prauitate abiecerant, licet talia essent vt idololatræ ipsi & omni vitiorum genere perditii homines iisdem acceptis, non solum ad pœnitentiam conuerti potuissent, sed etiam re ipsa conuersi fuissent.

Quartum ex his Christi Domini verbis S. Marth. 23. *Quoties volui congregare filios tuos, & noluisti?* Vbi obseruandum est, illos qui noluerunt, habuisse gratiam ad volendum sufficientem, qua potuerunt velle, alioquin non diceret Christus Dominus (*volui congregare filios tuos, & noluisti*) quomodo enim voluit, & ita voluit vt de nolentibus conqueratur, si eos quos sciebat per se non posse velle, non iuuat quantum necessarium erat ad hoc, vt possent velle.

Quintum ex cap. 7. Act. vbi S. Stephanus Iudæos alloquens, *Vos inquit, semper Spiritui Sancto resistitis;* quid est autem aliud Spiritui resistere, quam eius gratiæ reluctari?

Sextum denique ex Rom. 2. *Ignoras quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te adducit? Secundum autem duritiam tuam, & impœnitens cor, thesaurizas tibi iram:* per quid verò benignitas Dei ad pœnitentiam nos adducit, nisi per gratiæ interioris auxilia? Cur autem impij thesaurizant sibi iram secundum duritiam suam & impœnitens cor, nisi gratiæ illi resistendo?

¶

§. II.